

TISKOVÁ ZPRÁVA

ESTER KNAPOVÁ MALÍ INDIÁNI

kurátor: Petr Vaňous

22. 7. - 29. 8. 2021

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě / Galerie Alternativa
Komenského 10, Jihlava (www.ogv.cz)

vernisaž: 22. 7. 2021 v 17 hodin

Malí Indiáni aneb Úkryt v metafoře

Malířské a kresebné dílo **Ester Knapové** (1993) charakterizuje křehkost a intimita výrazu stejně jako smysl pro snovou introspekci. Paměť a vzpomínky jsou probouzeny asociacemi proustovskými se ohlašujícími z konkrétních míst (souhra barev, světla, vůně, zvuků apod.), jež si říkají o nová stylistická ozvláštnění a malířské interpretace. Vrstvy paměti uložené jako „reálie“ ve fotografiích se tak potkávají s těmi vrstvami „atmosférických“ vzpomínek, které obsahují konkrétní fyzická místa, jež od dětství opakovaně navštěvujeme a do kterých se z nějakého důvodu vracíme. Táhne nás to tam. Cosi tam neustále přebývá a prostupuje časem.

Výstava **Malí Indiáni** je výběrem autorčiných prací tematizujících fenomén dětské hry. Rozhodující je tu reflexe „jiného pojetí času“. Čas a místo je především prostorem pro dobrodružství, otevřeným herním principem, který vše ostatní opomíjí, nebo naopak stravuje. Svět se tu jeví jako okamžitá narativní struktura, která roste a přeskupuje se v závislosti na přímé angažovanosti toho, kdo je uvnitř dění. Imaginace tu splývá s fikcí. Běžné reálie a atributy se operativně přetvářejí v magické nástroje, banální místa v exotické rámce pro osudové scény. Příroda je prožívána jakoby zevnitř. Vzrušení, emoce, extatické vytržení, ale také zasnění, soustředěnost či zamyšlení. To vše se zračí v tvářích dětí na obrazech Ester Knapové.

Dětská hra na indiány je spíše zobecňujícím rámcem pro zvláštní dočasné metamorfózy vědomí, kterých jsou děti, a pouze oni, schopné. Pro, svého druhu, intenzivní performativní procesy, jež proměňují viděné a spatřené v cosi nově a jinak prožívané. Tomu odpovídá u Ester Knapové i konstituce samotného obrazu. Tak, jako se děti při hře odosobňují, aby se mohly podle potřeby stylizovat do jiných rolí, převlékají se, maskují, používají mimikry, tak také malba Knapové je „převlékána“ do specifických atmosférických stavů. Ty jsou dosahovány převládající jemnou, sjednocenou barevností s občasnými barevnými kontrasty dramaturgickými jinak převážně zklidněné situace. Přesvědčivé narace autorka dosahuje kromě specifického „pastelového“, světelně rozptýleného koloritu také postupováním vrstev malby, jež si tak výrazově podržuje vlastní „stopy paměti“ (palimpsest). Sen a jeho přízračnost. Snová logika. Jsou to právě tyto stavy, které umožňují návraty v čase. Do známých, ale polozapomenutých míst. Do dětství, do tajemství vztahů, které již minuly, ale jejichž rezonance si neseme v sobě. Návraty do časů, kdy den a hodina měly zcela jinou hodnotu. A kdy slovo „prázdniny“ otevíralo dveře do nekonečného času plného očekávání a příslibů velkých dobrodružství.

Petr Vaňous, Praha, květen 2021